

Sygn. akt IV CNP 28/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 13 grudnia 2012 r.
w sprawie z powództwa L. K.
przeciwko J. G. i B. G.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 7 listopada 2014 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Ł. utrzymał w całości w mocy nakaz zapłaty z dnia 2 kwietnia 2012 r., którym nakazano pozwanym aby zapłacili solidarnie powodowi kwotę 15 600 zł z umownymi odsetkami w wysokości 10% od dnia 8 listopada 2001 r.

W wyniku apelacji pozwanego Sąd Okręgowy w Ł. wyrokiem z dnia 13 grudnia 2012 r. w punkcie I zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w ten sposób, że utrzymał w mocy nakaz zapłaty w części dotyczącej zapłaty kwoty 15 600 zł oraz kwoty 195 zł tytułem kosztów procesu, a w pozostałej części nakaz zapłaty uchylił i od kwoty 15 600 zł zasądził odsetki umowne w wysokości 10% od dnia 27 września 2011r. do dnia zapłaty; w punkcie II Sąd Okręgowy oddalił w pozostałej części apelację a w punkcie III zniósł wzajemnie koszty procesu za drugą instancję.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego wyroku wniósł - jak należy domniemywać - powód, choć wynika to jedynie z jej treści, a nie z jednoznacznego określenia strony wnoszącej skargę.

Wyrok został zaskarżony w części, określonej jako część, „w której Sąd Okręgowy w Ł. wskutek częściowego uwzględnienia apelacji pozwanego zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Ł. w ten sposób, że utrzymał w mocy nakaz zapłaty z dnia 2 kwietnia 2012 r. w części dotyczącej zapłaty kwoty 15 600 zł. oraz kwoty 195 zł tytułem kosztów procesu, a w pozostałej części nakaz zapłaty uchylił i od kwoty 15 600 zł zasądził odsetki umowne w wysokości 10% od dnia 27 września 2011 r. do dnia zapłaty (pkt I sentencji wyroku)”. Jednocześnie skarżący wskazał na niezgodność zaskarżonego wyroku z art. 5 w zw. z art. 103 pr. weksl., art. 481 k.c. i art. 321 § 1 w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i naruszenie tych przepisów przez błędne przyjęcie, że odsetki umowne należą się powodowi dopiero od dnia przedstawienia weksla do zapłaty, tj. od dnia 27 września 2011 r., a nie od dnia wystawienia weksla, tj. od dnia 8 listopada 2001 r. Wypełniając przesłankę skargi przewidzianą w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. i określając szkodę wyrządzoną przez zaskarżony wyrok powód wskazał kwotę 15 417 zł, na którą składają się umowne odsetki 10% od

kwoty 15 600 zł należne powodowi za okres od dnia 8 listopada 2001 r. do dnia 27 września 2011 r., których został on pozbawiony w wyniku wydania zaskarżonego wyroku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem przysługuje od prawomocnego orzeczenia, którym stronie została wyrządzona szkoda, zaś zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. jedną z konstrukcyjnych przesłanek skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem zaskarżonego wyroku jest uprawdopodobnienie przez skarżącego wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Sformułowanie „przez wydanie” oznacza, że między wydaniem zaskarżonego wyroku a wskazaną szkodą musi zachodzić normalny związek przyczynowy, w rozumieniu art. 361 § 1 k.c., a istnienie tego związku musi uprawdopodobnić skarżący (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r. II CNP 13/05, OSNC 2006/6/110, z dnia 27 stycznia 2006 r. III CNP 18/05, OSNC 2006/7-8/139 i z dnia 21 grudnia 2006 r. III CNP 57/06, IC 2007/12/51).

W rozpoznawanej skardze powód, jako szkodę, wskazał pozbawienie go umownych odsetek 10% od kwoty 15 600 zł za okres od 8 listopada 2001 r. do 27 września 2011 r. Szkodą jest zatem, w jego ocenie, utrata dochodzonej i należnej mu kwoty 15 417 zł, stanowiącej skapitalizowane odsetki umowne za okres od 8 listopada 2001 r. do 27 września 2011 r. Orzeczeniem, które może wyrządzić tego rodzaju szkodę jest wyrok oddalający powództwo o zasądzenie powyższych odsetek za wskazany okres. Tymczasem Sąd Okręgowy w zaskarżonym wyroku nie wydał orzeczenia o oddaleniu powództwa w jakiegokolwiek części, a jedynie uchylił nakaz zapłaty w części dotyczącej odsetek i zasądził umowne odsetki 10% od kwoty 15 600 zł za okres od 27 września 2011 r., nie oddalając w pozostałej części wniesionego powództwa o zasądzenie odsetek umownych w wysokości 10% od kwoty 15 600 zł za okres od 8 listopada 2001 r. do 27 września 2011 r.

Zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego zasądzający umowne odsetki od kwoty 15 600 zł. jedynie za okres od 27 września 2011r. do dnia zapłaty, zamiast od

8 listopada 2001 r., niewątpliwie nie spowodował szkody powoda polegającej na pozbawieniu go umownych odsetek za okres od 8 listopada 2001r. do 27 września 2011 r., gdyż wyrok zasądający określoną należność z tytułu odsetek za dany okres nie może wyrządzić szkody w postaci pozbawienia powoda należności z tytułu odsetek za inny okres. Jak wskazano wyżej takim wyrokiem mógłby być tylko wyrok oddalający powództwo w tym zakresie. Takiego zaś wyroku brak, gdyż zaskarżony wyrok Sądu drugiej instancji nie zawiera orzeczenia o oddaleniu powództwa. Nie doszło również do jego uzupełnienia w tym zakresie na podstawie art. 351 k.p.c., a zatem brak w zaskarżonym wyroku orzeczenia, które mogłoby wyrządzić powodowi wskazaną przezeń szkodę.

Biorąc to pod uwagę, Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę jako niedopuszczalną.